

וזה כימי אלו שורוש הוא אלו שורוש המלך בהדרו ועל כוש
שבע ועשרים ומאה מדינה כימים ההם כשבת המלך
אלו שורוש על כסא מלכותו אשר בשושן הבירה בשנת
שלוש למלכו עשה משתה לכל שריו ועבדיו ויל פרס
ומדי הפרתמים ושרי המדינות לפניו בהראתו את עשר
כבוד מלכותו את יקר תפארת גדולתו ימים רבים שמונים
ומאת יום וכמלא את הימים האלה עשה המלך לכל העם
הנמצאים בשושן הבירה למגדול ועל קטן משתה שבעת
ימים בחצר גנת בית המלך קור כרפס ותכלת אחוז בחזקו
בין וארנמן על גילי כסף ועמודי שיש מטות זהב וכסף
על רצפת בהט ויש ודר וסחרת והשקות בכלי זהב וכרים
מכלים שונים ויין מלכות רב כיד המלך והשתיה כדת
אין אנס כי כן יסוד המלך על כל רב ביתו לעשות
כרצון איש ואיש גם ושתיה המלכה
עשתה משתה נשים בית המלכות אשר למלך אלו שורוש

ביום השלישי כטוב לב המלך כיין אמר למהומין באתה חרבות
גנתה ואכלתה חתר וכרכס שבעת הסריסים רחמי שרתים
את פני המלך אלו שורוש להביא את ושתיה המלכה לפני
המלך בכתר מלכות להראות העמים והשרים את יפיה כי
טובת מראה היא ותמאן הנולכה ושתיה לבוא כלומר המלך
אשר ביד הסריסים ויקצף המלך מאד ויאמר בעררה
בו ויאמר המלך לחכמים ישי
העתיים כי כל דבר המלך לפני כל ידעיהת ודין והקור
אליו כרשנא שחר אדמתה שיש מרס מרס סנא
ממוכן שבעת שרי פרס ומדי ראי פני המלך הישכים
ראשנה במלכות כדת מה לעשות במלכה ושתיה על
אשר לא עשתה את מאמר המלך אלו שורוש ביד
הסריסים ויאמר מומכן לפני המלך
והשרים לא על המלך לכה עותה ושתיה המלכה כי
על כל השרים ועל כל העמים אשר בכל מדינות